СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, , СЕРЕДА, 7-го ЛЮТОГО 1951. — No. 31. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 7, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

СУВОРА ПОДАТКОВА ПРОГРАМА

Вашингтон, 5 лютого. — Секретар скарбу Джан В. Снайдер виявив подробиці нової податкової програми, заповідженої президентом в його предявленні до Конгресу минулої п'ятниці. На переслуханні комісії способів і засобів палати репрезентантів заявив Снайдер, що це тільки „перша пачка" засобів, щоб дістати нових десять біліонів долярів на покриття податків. Вона вказує, що програма є найбільш вимагаючою в історії країни. „Друга пачка" прийде пізніше цього року, щоб збалансувати бюджет, пред'явлений на рік 1952.

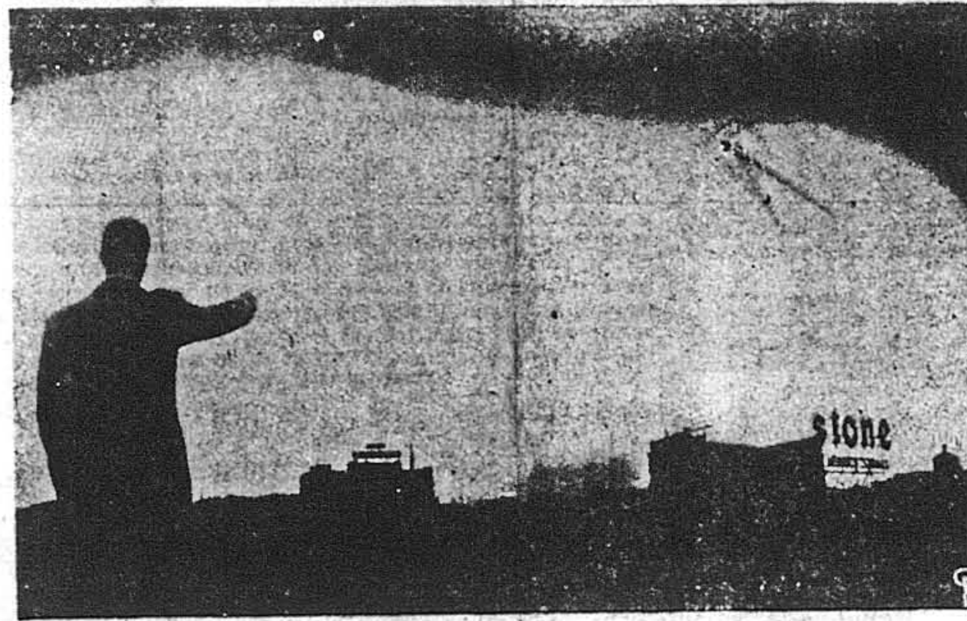
Частина програми, предложена Снайдером в комісії, представляється в загальних начерках так: Особисто доходовий податок від поодиноких осіб, який вже тепер виносить 20 відсотків, буде підвищений на чотири відсотки і він має принести $3,600,000,000. Крім того передбачений особисто-доходовий податок від вищих доходів, якого загальна сума має дати $330,000,000. Доходовий податок, наложений на підприємства буде піднесений на 8 відсотків, які будуть додані до існуючих тепер 25—33 відсотків і вище, відповідно до приходу. Загальна сума такого додатку має принести понад три біліони долярів. Одначе найбільше дошкульним для загалу буде податок від продажу різних предметів, а який має дати загальну суму понад три біліони. Для цієї цілі буде підвищений податок від продажу холоділень, телевізійних і радієвих апаратів та фонографів, як теж електричних і газових домашніх інсталяцій. Він буде вищий на 10% і може дійти до 25%. Теж буде підвищений податок від алькогольних напитків, папіросів, цигар, газоліни, а навіть буде налож[illegible]й на забавові майдани [illegible] того прийде податок від [illegible] люксусових предметів [illegible] амиста, футра й предмети до чепурні, які досі були вільні від податків. — Зізнання свідків і податкових знавців ідуть дальше перед комісією палати.

ВАЛЯТЬ СТАРІ ДОМИ В НЮ ЙОРКУ

Стейтовий комісар мешкань одобрив зголошення міста Ню Йорку, щоб завалити на велику скалю старі доми в місті, вартости $75,685,000, щоб на їх місце побудувати нові доми для 5,575 родин з малими заробітками. Нові доми будуть коштувати 140 мільйонів долярів. У дільниці Мангаттен проєкт обійме вулиці від „Китайського міста" (недалеко муніципального будинку) до Канал Стріт; у Брукліні коло Миртл Евеню і Бродвей, в Бронксі к. Ривер Евеню, а крім того в околиці Сайпрес Гіллс.

ПОКЛИКАЮТЬ 60,000 ЛЕТУНСЬКИХ РЕЗЕРВІСТІВ НА ПРОВІРКУ

Від понеділка біжучого тижня висилає команда повітряних сил до літунів, як вояків так і офіцерів зазив, щоб явилися у Форт Дікс у стейті Ню Джерзі, для передпоборової провірки. Має бути стверджений стан здоров'я резервіста перед покликанням до активної служби. Коли ці резервісти будуть покликані, тоді стан повітряних сил буде виносити 971,000 літунів і офіцерів, а все те добровольці.

СВІТЛО КОСМІЧНОЇ СИЛИ з вибуху атомової бомби під час останньої проби в Неваді освітило нічний горизонт в Лос Енджелес, віддаленому від місця вибуху поверх 400 миль. Фото зроблено з даху приміщення редакції одної з місцевих газет.

Московська відповідь актуалізує справу великодержавних нарад

Москва, 6. лютого. — Совєтський уряд передав вчора амбасадорам Злучених Держав, Британії і Франції чергову ноту в справі пропонованих нових нарад чотирьох великодержавних міністрів закордонних справ і вважається, що це може остаточно такі наради вможливити. Совєтська нота є відповіддю на західні ноти з 23. січня, в яких західні аліянти прохали деякого вияснення совєтських пропозицій в цій справі, переданих їм 30-го грудня м. р. Совєти пропонували таку конференцію, видвигаючи рівночасно, що головним предметом нарад повинна бути проблема Німеччини та її озброєння, як головна загроза для миру в Европі. Західні аліянти, натомість, вважали, що на конференції повинні бути обговорені теж інші проблеми. Совєти в своїй черговій відповіді знову звертали головну увагу на Німеччину, але теж не зайняли виразно негативного становища щодо обговорення інших справ. Змісту нової совєтської ноти ще не подано до публичного відома, але вважається, що вона остаточно мала б „промощувати шлях" до таких нарад. Зустріч міністрів закордонних справ мала б бути попереджена конференцією їх заступників, що встановили б порядок для нарад міністрів. На місце конференції аліянти запропонували Париж, і Совєти мали б цю пропозицію прийняти. В поінформованих дипломатичних колах стверджується, що ця остання совєтська відповідь щонайменше вможливить конференцію заступників міністрів, від висліду якої остаточно залежатиме теж конференція самих міністрів.

КАНАДА ПРИЗНАЧУЄ П'ЯТЬ БІЛІОНІВ НА ОЗБРОЄННЯ

Оттава, 5 лютого. — Канадський уряд звернувся до парляменту з зазивом призначити $5,000,0000,000 на оборонну програму, яка передбачує розбудову воєнної фльоти до сто кораблів, повітряних сил до сорок ескадронів і зорганізування повної дивізії армії впродовж найближчих трьох років. Міністер оборони Брук Клакстон предложив урядовий плян, кажучи, що його виповнення принесе Північно-Атлантійському Пактові устаткування вартости соток мільйонів долярів. „Багато раз говорили, що війна не є неминуча. Але ж і мир не є певний"—сказав міністер. „Оцей великий видаток є оправданий тим, що виглядає на збільшену премію для обезпечення миру. Погляд канадійського уряду такий, що мир буде запевнений, коли збільшені будуть сили, противні агресії"—міркував Клакстон.

У програмі передбачується скріплення сил для оборони самої країни і для висилки війська до Европи. Одна повітряна скардрона вже находиться в Англії, а за нею прийдуть ще дві дальші. Крім того плянується висилку частини канадської бригади, в силі 5-6 тисяч вояків, які мають служити під командою ген. Айзенгавера.

КОМУНО-ЧЕСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ПІД НАГЛЯДОМ ПОЛІЦІЇ

Відень, 6. лютого. — Тут з поінформованих джерел повідомляють, що президент комуністичної Чехословаччини, Клемент Готтвальд, є тепер сам під наглядом поліції. Це зв'язується з таємничим зникненням, правдоподібно втечою закордон, колишнього міністра закордонниж справ Владіміра Клементіса. Поліційний нагляд за Готвальдом мала наказати Москва, з огляду на приятельство Готвальда з Клементісом. Рівночасно повідомляється, що в дорозі до Праги є совєтський заступник міністра закордонних справ, Валеріян Зорін, під проводом якого свого часу переведено захоплення комуністами влади в країні. З кол чеських втікачів в Німеччині повідомляють, що Клементісові пощастило пробитися через кордон до Австрії.

„ЧЕРВОНА КАЛИНА" ПРОДОВЖУЄ СВОЮ ТРАДИЦІЮ

Ню Йорк, 6. лютого. — Відновлене на цій землі стрілецьке Видавництво „Червоної Калини" заповіло на суботу, дня 3-го березня свій традиційний баль, нав'язуючи до своєї світлої традиції теж під цим оглядом в „Старім Краю". Баль відбудеться в Бетговен Голл, а ввесь дохід з нього призначений на відновлення видавничої діяльности „Червоної Калини".

ВАШИНҐТОН СТУРБОВАНИЙ ЗМОВОЮ ПРОТИ ЮГОСЛАВІЇ

Вашинґтон. — Злучені Держави почали цілу низку розмов з Британією, Францією, Югославією, Туреччиною й іншими країнами на европейському континенті з уваги на зростаючий тиск країн Комінформу проти Югославії. Останніми тижнями урядовці з острахом слідкують за зростом військової сили Болгарії, Румунії й Угорщини, які дістали посилення з Совєтського Союзу й Чехословаччини в останніх кількох місяцях. Це спонукало Вашинґтон до виміни думок з европейськими державами в цій справі. Загальне переконання таке, що Совєти ще не готові до світової війни і до нападу на Югославію таким способом, як пішов напад на Південну Корею. Всетаки зріст військової сили російських сателітів, які межують з Югославією викликає занепокоєння. Югославія не є зв'язана з країнами з Північно-Атлантійського Пакту і тому не має гарантії оборони на випадок нападу на неї.

МІЖНАРОДНИЙ РОБІТНИЧИЙ ОРДЕН ПОВСТАВ ЗА СПОНУКОЮ МОСКВИ

Ню Йорк. — Міжнародний Робітничий Орден, якого складовою частиною є Українська Секція під назвою „Запомоговий Союз Американських Українців", повстав за наказом з Москви, як це ствердив в Верховнім Суді Стейту Ню Йорк Джозеф Зак Корнфедер. Свідок був членом Комуністичної партії від 1919 до 1934 р. і займався лекціями й агітацією. У 1929 р. він був членом Англо-Американського Секретаріяту, який є відділом Комуністичного Інтернаціоналу. Тоді він мав нагоду діставати доручення з Політбюра у Москві і саме тоді прийшов звідти наказ, щоб відірватися від Робітничого Кружка і зорганізувати окреме міжнародне тіло для виконування наказів Комуністичної партії. Англо-Американський Секретаріят одобрив московське доручення і передав його Комуністичному Інтернаціоналові. Після того прийшов наказ зорганізувати обезпеченево-братську організацію, якою став Міжнародний Робітничий Орден. Корнфедер належав до М.Р.О. Коли судця запитався його, чи він платив вкладки до цієї організації, свідок відповів: „Вкладки платила за мене Комуністична партія". Свідок признав, що він дістав вишкіл у школі Леніна в Москві і що один з його учителів був опісля „зліквідований" енкаведистами.

ВІЛСОН ЗАКЛИКАЄ СТРІЛОЧНИКІВ ПОВЕРНУТИСЯ ДО РОБОТИ

Вашинґтон. — Чарлс Е. Вілсон, директор Мобілізації Оборони, виголосив по радіо промову до страйкуючих залізничих стрілочників з зазивом, щоб вони з патріотичних мотивів повернулися до праці, вказуючи на втрати країни і на подібність їхнього саботажу до саботажу комуністів. Зазив був лагідніший ніж загально надіялися. Промова була виголошена за відомістю президента. Після промови деякі робітники почали вертатися, голова юнії вагонових службовиків, до якої належать стрілочники, обіцяв, що страйкарі підуть до роботи. В годині третій ранку у вівторок зійшлася федеральна рада посередництва з представниками, юнії, одначе — як оповіщено по радіо в год. 5 ранку — на нарадах не прийшло до порозуміння. Міжтим на залізничих шляхах положення погіршилося, страйк поширяється на нові підприємства, огірчення серед громадянства росте, а в Конґресі появляються законопроєкти для виключення залізничих страйків на майбутнє. Конґресмени висловлюють загально негодування на уряд за те, що досі не подбав про заборону страйку, коли залізниці опинилися під військовою управою.

В АМЕРИЦІ

● **Звільнили від підозріння в комунізмі** негра, капітана повітряних сил, Чарлса А. Гілла з Дітройту, коли він почав енергійно домагатися очищення. Саме читання комуністичних газет, як йому закидувано, не має підстави для підозріння в нельояльности, признала команда.

● **Каплицю на честь чотирьох капелянів** різних віровизнань відкрив през. Труман в суботу 3 лютого у Филаделфії. Капеляни згинули геройською смертю на сторпедованім кораблі Дорчестер в другій світовій війні, рятуючи моряків.

● **Вогневий телефонічний стовп** появився в околиці Галена, у стейті Іллиной, в суботу ввечір на овиді. Астрономи університету Висказін кажуть, що це був метеор.

● **Згинули на шибениці чотири негри у п'ятницю минулого тижня** за насилування білої жінки в Мартінсвіл, у стейті Вирджінія. Мають повісити ще трьох з „Сімки з Мартінсвіл", яка напала на свою жертву на основі змови.

● **Не має будучности карієра президента ЗДА.** Таку думку висловив през. Труман на обіді з нагоди привіту свіжо вибраним демократичним конґресменам.

„Україна XX. Сторіччя" К. Маннінґа — новий вклад У. Н. С. в поширення української правди

Старанням і коштом Українського Народного Союзу тількищо появився у Видавництві Букмен Ассосіейтес в Ню Йорку новий твір професора Колумбійського Університету, Кларенса А. Маннінґа, „Україна XX-го сторіччя". Книжка має 244 сторін звичайного формату і в ній, крім передмови, є такі розділи: 1. Українське відродження перед 1914 роком; 2. Україна і I. світова війна; 3. Розрив між Україною і Росією; 4. Україна, большевики і німці; 5. Західно-Українська Республіка; 6. Упадок Української Народної Республіки; 7. Між двома війнами; 8. Українська Совєтська Соціялістична Республіка: Українізація; 9. УССР: Нова стандаризація; 10. Українці в Східній Азії; 11. Західна Україна і Польща; 12. Українці і Румунія; 13. Українці і Чехословаччина; 14. Україна напередодні 2гої світової війни; Карпатсько-Українська Республіка; 15. Друга Світова Війна; 16. Українці між двома арміями; 17. Через Залізну Завісу; 18. Переміщені особи; 19. Українська література; 20. Релігійний розвиток України; 21. Господарський розвиток України; 22. Україна і конфлікт між Сходом і Заходом. Бібліографія. Завваги. Індекс. — Ціна книжки $ 3.50. — Немає сумніву, що ця чергова книга про Україну в англійській мові, з огляду на її тематику, автора і теперішнє міжнародне положення, стане черговим важливим вкладом Українського Народного Союзу в поширення правди про Україну, її положення та її змагання у вільному світі.

АЛІЯНТСЬКІ ТАНКИ ПРОРИВАЮТЬ ВОРОЖІ ЛІНІЇ

Токіо, 6. лютого. — Броне-танкові з'єднання Об'єднаних Націй, найбільші в дотеперішній війні, прорвали вчора ворожі лінії на північ від Сувон, в „пробній атаці" дійшли на віддалення 5 миль від Сеул та, завдавши ворогові величезних втрат, — вернулись знову до своїх головних позицій. В комбінованій сухопутній і повітряній акції аліянтських сил згинуло вчора на цьому секторі фронту около 2,400 ворожих вояків. Пробивши ворожі лінії, аліянтські танки зробили декілька випадів на боки від головного шляху, пробуючи там сили ворога. Стверджується, що ворог ставив тільки „поміркований" спротив. Теж на центральному секторі фронту сильні з'єднання аліянтських патруль зробили кілька успішних випадів у ворожі лінії, посуваючись в поодиноких місцях до 4 милі на північ, у віддаленні приблизно 30 миль від 38-мої паралелі. У фронтовому звідомленні подається, що аліянтські війська знову вернулися і задержалися, щонайменше хвилево, в цілком евакуованому місті Анянґ. На фронті здовж побережжя аліянтська артилерія протягом цілої ночі держала під безупинним вогнем ворожі позиції та зосереджені там ворожі сили. До сухопутньої артилерії там долучились теж важкі гармати з воєнних кораблів. Стверджується, що вчора, в день китайського нового року, на який заповідалося генеральний комуно-китайський наступ, аліянтські сили були в офензиві на цілому фронті, — всеціло держачи ініціятиву в своїх руках. Аліянтське командування стверджує, що це в жадному разі не було намагання проломити ворожі лінії, як радше пробною атакою, що вже ведеться від двох тижнів, виводячи ворога з рівноваги, унеможливлюючи йому будь-яку концентровану акцію та завдаючи йому величезних втрат. Про обмежену активність повідомляється теж зі східної ділянки фронту, де в поодиноких випадках доходило до запеклих боїв. Аліянтська авіяція з аеродромів та авіоматок продовжує інтензивне бомбардування ворожих ліній на фронті та воєнних об'єктів в запіллі.

КИТАЙЦІ ОБХОДЯТЬ НОВИЙ РІК

Гонг Конг, 6. лютого. — Вчора для китайців закінчився „рік тигра" і почався „рік золотого королика". Це зв'язане з три-денними святкуваннями, які в цьому році і під комуністичним режимом вже далеко відходять від дотеперішніх традицій. Вже на деякий час перед святом уряд почав інтензивну кампанію проти „забобонів" та інш. „буржуазних пережитків", обмежуючи в крамницях продаж продуктів і речей, що зв'язані з традиційними обходами нового року за місячною системою. Натомість проголошено „свято весни" та встановлено „нові традиції", ставлячи їх на послуги комуністичному режимові. Пейпінґська радіовисильня повідомила, що до святкувань належали теж відвідини членів комсомольської організації „Юні Піонери" в домах родин „добровольців" на корейському фронті та обдаровування їх „червоними цвітами" і тим подібними „подарунками".

ПІВНІЧНО-КОРЕЙСЬКІ ПАРТИЗАНИ ПЕРЕХОДЯТЬ НА БІК АЛІЯНТІВ

Корея, 6 лютого. Аліянтські літаки в останньому часі, замість скидувати бомби на сконцентровані в горах сили північно-корейських партизанів в аліянтському запіллі, розкинули летючки і опісля гучномовцями закликали партизанів залишити безглузду боротьбу за інтереси світового комунізму, однаково ворожого для їх країни, як і для цілого людства. Негайно після того відділ партизанів, зложений зі 135 осіб, здався відділові аліянтських військ. Стверджено, що ці „партизани" належать до 10-тої північно-корейської дивізії.

● **Бази у французькому Марокко** дістане американська авіяція в акції скріплення західно-европейської і середземно-морської оборони.

О.Н. ПРОДОВЖУЮТЬ ЗУСИЛЛЯ ДЛЯ ЗАМИРЕННЯ В КОРЕЇ

Лейк Соксес, 6 лютого. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї О. Н. продовжує зусилля для мирного полагодження корейського конфлікту. Згідно з резолюцією, якою засуджено червоний Китай як агресора, Комітет почав творити передбачену тою ж резолюцією комісією посередництва, до якої Китай міг би звернутися, якщо бажав би перемир'я. Комісія мала б складатися з трьох осіб, подібно як та, що діяла перед ухвалою резолюції. Проте, індійський представник, що очолював попередню комісію, відмовився від участи в новій, вважаючи, що заходи для перемир'я після ухвалення резолюції є „даремні". Від його рішення узалежнив свою участь в новій комісії теж канадійський представник, так що тепер практично залишився тільки один член, предсідник Асамблеї Насроллаг Ентезам. В останній хвилині повідомлено, що на участь в комісії мав погодитися шведський представник Свен Графстром. Раніше комуно-китайський уряд заявив, що „китайський нарід" не приймає до відома резолюції О. Н. зі засудом за аґресію та вважатиме її за неіснуючу.

П'ЯТИКОЛОННА ЗАГРОЗА ДЛЯ ІРАНУ

Тегеран, Іран, 6. лютого. — В місцевих поінформованих колах стверджується, що ця прикордонна зі Совєтами ключева орієнтальна країна тепер смертельно загрожена п'ятиколонною комуністичною організацією „Тудег" („маси"), яка в 1949 році була заборонена урядом та перейшла в підпілля, затираючи за собою всі сліди, але розгортаючи загрозливу підривну діяльність. Колись Тудег потрапив був змобілізувати для себе майже одну третю частину іранського населення. Сьогодні кількість його членів невідома, але вважається, що його сітка в країні добре зорганізована і сильно розбудована та що на кожний наказ з Москви могла б почати „визволення" Ірану на корейський лад. На випадок війни ця п'ята колона при совєтській допомозі могла б легко перерішити долю країни і в цьому власне добачується смертельну загрозу.

В СВІТІ

● **Британський уряд обмежив** свободу рухів мадярського представника в Лондоні до 18 миль від його приміщення, відплачуючись за подібну акцію мадярського уряду проти британських дипломатів.

● **Повісять 7-мох засуджених на** смерть німецьких воєнних злочинців в дні 14-го лютого. Це головно відповідальні за вбивства і знущання в гітлерівських концтаборах. В Кантоні комуно-китайські власті розстріляли дальших 14 китайців, обвинувачених в „шпигунстві" для Чіян Кай-ші.

● **Еспанська цензура, в намаганні** поліпшити американсько-еспанські стосунки, заборонила пресі вживати вислову „Дядько Сем" в негативному або критичному розумінні.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA". P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ГОЛОД І ПОЛІТИКА

В Індії голод. Годі входити в особливі причини цього голоду вже з тої простої причини, що голод в Індії належить до звичайних явищ. Різниця хіба в тому, що раніше населення могло скинути вину за те нещастя на англійський уряд, а тепер доводиться робити порахунки з „рідною" владою. На те й заноситься, бо як індійський премієр Неру не дістане закордонної допомоги в харчах, то його влада буде поважно загрожена. Таку допомогу міг би він найскорше й найлегче дістати без жадної відплати з Америки. В Злучених Державах є так багато запасного збіжжя, що висилка двох мільйонів тон до Індії не натрапила б у звичайних обставинах на ніякі трудноці. Та біда, що обставини не є звичайні.

Вашинґтонський Конґрес зволікає з цею справою, хоч ніхто не є і там проти допомоги і рятування голодуючих людей від смерти. Причиною зволікання є огірчення, що головний речник Індії на міжнароднім полі, індійський премієр Неру, займає тепер в Об'єднаних Націях наскрізь противне до Злучених Держав становище, коли йдеться про наоаврування червоного Китаю аґресором та його покарання. Неру думає врятувати Індію від долі, якої зазнав Китай, миролюбністю та відданням себе на послуги новій комуністичній владі Китаю. Він хоче, щоб і Америка так поступала, хоч це його переконання наївне, бо ж досвід самих останніх років вказує, що поступатись комністичній аґресії, значить на цілій лінії програвати. Неру це бачить, але філософує, що навіть якби хвилево він і програв, то на довшу мету таки виграє, а вже цілком певно виправдає його поступок майбутня історія. Замітна тут особливо глибока віра Неру, що китайський комуніст Мао піде тим самим шляхом, яким пішов югославський Тіто. На тій вірі він будує свою політику помирення з Мао і хотів би, щоб теж Злучені Держави і Об'єднані Нації гляділи на Мао як на будучого Тіта, а на червоний Китай, як на будучу червону Югославію в Азії. Мимоходом кажучи, Югославія теж голодує, але рятується американською допомогою.

Можна припускати, що Індія дістане вкінці таку саму допомогу, як її дістала Югославія, чи яку дістала б теж і кожна інша країна, коли б її навістило подібне нещастя. Теж і Україну була б рятувала Америка в 1932-33 роках, але Москва, яка спричинила цей голод, затаїла його, та ще робила всі можливі перешкоди тим, що старалися передати вісті про голод до відома американського народу. Випадок з Індією припав на такий час, коли Америка зважилась раз виявити на міжнародному полі твердшу руку відносно комуністичної аґресії в Кореї. Це є оборона свободи в світі, а не тільки в Кореї. Це є охорона решти вільного світу перед майбутніми наступами Москви та її сателітів. В такому положенні Америка надіялась бачити в Індії свого приятеля. А тут індійський премієр заявляє, що Америка не „купить Індії" своїм збіжжям, чим дає світові до зрозуміння, що американський уряд узалежнює гуманітарну акцію допомоги жертвам голоду від політики в такий спосіб, що як Індія буде політично по боці Злучених Держав, тоді буде й матеріяльна допомога, а як ні, то її взагалі не буде.

В такому положенні найкраще Америці вислати Індії поміч негайно. Чим скорше це станеться, тим буде краще, хоч би тому, що совєтська пропаганда не зможе знеславляти Америку перед азійськими народами ще й з цього боку.

Капіталістичні комуністи

Два провідні італійські комуністи пірвали зв'язки з ортодоксальним комунізмом, який сліпо слухає Кремля. Вони заявили, що їхнім першим обов'язком буде обороняти Італію. Один з них — це Вальдо Ман'яні, дотеперішній секретар комуністичної партії провінції Реджія Емілія, а другий теж посол з цієї околиці, Альдо Куккі. Теж згадується, що цілий федеральний партійний комітет провінції Реджіо Емілія зрезигнував з партійної приналежности. Кореспондент часопису Ню Йорк Таймс, Арнольдо Кортесі, твердить, що це сталося підо впливом сусіднього комуністичного диктатора, тобто югославського Тіта.

Окремо від цієї вістки кореспонденти інших американських газет насвітлюють відносини серед італійських комуністів з такого боку, що можна надіятись більше несподіванок, якщо тільки італійські некомуністичні партії та італійський уряд почнуть якусь акцію за вкорочення комуністичних діянь у різних ділянках, головно в ділянці економічній.

Італійська Комуністична партія, як згадує Едмунд Стівенс, кореспондент „Крисчієн Сайєнс Монітор", видає 24 біліони італійських лірів, тоб-то 35 мільйонів ам. долярів річно на втримання своєї краєвої організації. Які це великі видатки, можна пізнати з порівняння. Найсильніша італійська партія, отже урядова партія Християнських Демократів, — видає на втримання своєї організації неповних два біліони (1.8 біл.) тобто 2,700,000 долярів річно. Ще треба згадати, що Комуністична партія дає повну платню своїм партійним робітникам, починаючи від самого заряду партії, а кінчаючи на дрібних агітаторах. Іншими словами, італійські комуністи створили собі свій власний уряд з різними ступнями на лад державного уряду і платять таким людям платні на те, щоб вони були готові до агітації і до викликування страйків та саботування праці в цілій країні. Так напр. підчас комуністичної агітації за насильне забирання земель у минулому році Комуністична партія вислала на агітацію цілий свій штаб, в силі 7,000 осіб, які дістають правильно по 40,000 лірів місячно, а підчас агітації ще додатки на покриття коштів поїздок. Головні урядики і члени виділу дістають по 200,000 лірів місячно, з окремим додатками в час агітації.

З цього виходить, що комуністична партія це окремий апарат на лад державного уряду. Цей апарат на ділі діє для економічної руїни Італії, нібито на те, щоб перебрати владу — „від імені робітників і селян", як це сталось в країнах з комуністичними режимами.

Треба би поставити ще питання, хто платить оці видатки? За вістями кореспондентів, партія призбирує дуже мало гроша в виді партійних вкладок. Отже партія мусить мати приходи з інших джерел. Наскільки італійські комуністи дістають фонди від Совєтів, як це виявилось у Франції, про це не пишеться. Зате згадують про інше джерело доходів, а саме фінансові підприємства. Комуністи, які в теорії торощать приватні підприємства, бо ніби все повинно бути власністю „народу", тобто держави, втримують в Італії цілу низку підприємств, — зорганізованих і ведених на капіталістичний лад, з чого тягнуть добрі зиски. Вони мають, наприклад фільмові театри, — один навіть недалеко катедри св. Петра в Римі. В них вони не ведуть комуністичної пропаганди а виставляють „капіталістичні" фільми для притягнення звичайної публіки. Саме ці театри приносять комуністам кілька біліонів лірів.

Комуністичні торгівлі спроваджують з Росії кавяр, перські футра, російські шкіри і т. п. Усе те перепродують в Італії з добрим заробітком різношерстній публіці, а дохід вживають на комуністичні потреби. Існують навіть корпорації під комуністичною контролею, які ведуть торгівлю з країнами за Залізною Заслоною і втримують з ними правильний товарообмін. Що більше: Комуністичні корпорації привозять продукти з Еспанії, яка не має зв'язків з Росією, і через свої магазини перепродують ці товари совєтським сателітам або й самим Совєтам і навпаки. — Що ще криється поза цим, годі точно сказати. Одначе ніхто не сумнівається, що з таким „бизнесом" получена теж і політична небезпека.

Італійський уряд усе це викрив. Коли ж комуністична сила залежить майже виключно від фондів, за які партія втримує цілий штаб непродуктивних, а то й державі загрозливих осіб, то не буде ніякого дива, коли уряд зачне тим комуністичним бизнесам ближче приглядатися. Крім того треба теж розкрити перед світом, якими крутими шляхами, зовсім протилежними до комуністичної ідеї, мандрує політика Кремля, яка дбає більше про комуністичне підданство Москві, ніж про пропаґанду комунізму як такого.

ЦИВІЛЬНА ВІДВАГА

Відвага, подібно як і розум, це — як кажуть — добра річ, тільки треба їх мати. Але цею відвагою наш загал не завжди грішить. Маємо на думці ту „цивільну", громадську відвагу.

Усі ми більше або менше здаємо собі справу з багатьох недомагань в наших громадах, знаємо їхні потреби і можливості, і багато з нас щиро бажали б причинитися до усунення недомагань та до поліпшення загального положення. Але у нас не завжди є на це досить тої цивільної відваги.

Відома правда, що преса грає, або щонайменше повинна грати одну з головних ролі в прогресі нашого життя. Її завданням є реєструвати не тільки всі позитивні факти і явища, але й звертати увагу на недостачі і недомагання, давати загалові плястичний образ фактичного стану та вказувати на можливості поліпшень. Без того громаді загрожує маразм і повний декаданс.

Наша преса, яка вона й є, без сумніву могла б бодай частинно виконати це творче завдання, якщо б наш загал мав відвагу їй в тому допомогти. — Ясно, що своїми скупими матеріяльними засобами жадна з наших газет не може вдержувати в поодиноких громадах своїх платних кореспондентів, що могли б ці завдання виконувати. Теж самі редакції своїми скромними персоналами не мають найменшої можности обслужити всі громади. Єдиний вихід — свідомі одиниці в самих громадах, які вважали б своїм громадським обов'язком інформувати загал правдиво про стан та події в своїх громадах. Тут, власне, виникає в цілій гостроті проблема „цивільної відваги".

Ми часто одержуємо дописи та інформації про події в одній або другій громаді. Дописи дбайливо написані, відповідно обдумані, в них не тільки стандартові суперлятиви про організації чи особи, але теж і речеві критичні завваги. Все це написане справді відважно. — Але в листі до редакції автор допису просить „з різних причин" — не подавати його прізвища, тільки підписати „учасник", „громадянин" або „як собі хочете". Все в порядку, аж доки не прийдеться брати відповідальности за пороблені завваги чи критику. Тоді — відвага не дописує. Ясно, що такий допис, хоч би сам по собі був найправдивіший і найкорисніший, тратить всяку вартість, якщо автор не має відваги під ним підписатися. Це відразу викликує насамперед недовіря до самої оцінки фактів і замість допомоги — може тільки пошкодити справі. Що варта анонімова оборона правди або таке ж анонімове виявлення зла? Людина, що не має відваги під правдою підписатися, ніколи не буде апостолом тої правди ані реформатором.

Це одна сторінка медалі. З другого боку є друга екстрема, не менш шкідлива в суспільному житті, як і недостача цивільної відваги. Часто трапляється, що наболить комусь душа злобою проти осіб чи інституцій і він „вжарить" до редакції допис, порозставляє всіх по кутах, замашисто під тим підпишеться і домагається: — надрукувати все без змін і без пропуску хочби одного тільки слова, бо він своїм підписом „за все відповідає". Чи і як він відповідає — це ще проблема, але що редакції прийшлося б відповісти — перед громадянтсвом і перед судом — від того його голова не болить. Автім, яка користь з лайки чи обиди? Громада, щоб могти поступати, розвиватись, потребує фактів і на їх підставі вона виробить собі відповідну думку. Недостача фактів — теж говорить своєю мовою. Але лайка, обида, обчорнювання, вживання прикметників — це ще найменше може допомогти справі, хочби під цим були й десятки підписів, як це часом і трапляється.

Цивільна відвага і почуття та правильне розуміння відповідальности є єдиним лікарством на це наше велике недомагання. Це повинен взяти собі до серця наш свідомий і активний загал теж у своїх кореспонденціях до наших газет.

Віктор Приходько

Ще про об'єднання і Державний Центр

II.

Часто навіть буває, що державного діяча сучасники не розуміють, не оцінять або розійдуться з ним гостро, критикують його. Але ділом державного мужа не ображатись, як інститутка, але видержати, виявити дисциплінованість і такт. Невільно згадується Чорчил. Це ж він дійсний мозок і організатор перемоги в другій світовій війні, це ж він урятував свою батьківщину — Англію від німецького десанту і сорому покори, але змінилися обставини і настрої, народ виявився грубо „невдячним" і, по виборах до парляменту, Чорчил — тільки голова опозиції: панівна малесенька більшість всі його внески відкидає. „Наш чоловік" ніяк не витримав би такої „несправедливости" і учинив би такий чи інший „карамболь". Тимчасом, Чорчил — зразок дисциплінованого громадянина — сидить у нижчій Палаті і в державній політиці всемірно підтримує „ненависний" соціялістичний уряд. Бо не важно чим бути, — а щось зробити, і ми добре знаємо, що всі сучасні міністри Англії забудуться, але Чорчил — постать історична.

Генерал Айзенгавер, при бажанню, міг уже стати президентом світової держави. Але він за тим не спішиться. Натомісць в скрутний для батьківщини момент наражає себе на труди і небезпеки. Він не хоче бути першим у державі, але хоче чогось більшого: бути корисним для держави...

І ще одно: кожний справжній політик-державний муж — мусить бути також трохи философом: себто не кидатись безкритично у вир першої-ліпшої акції, руху чи дрібних і випадкових льокальних ситуацій. Хоча його обов'язок — жити і діяти сьогодні, але він не мусить спускати з очей того, що було учора і що буде чи може бути завтра і в дальшому майбутньому. Таким чином він легче оцінить значення і вартість „сьогоднішнього". Один з державних мужів старого Риму, поет і философ Плиній Молодший, (що жив у 2 віці по Р. Х.), уже тоді писав: „краще нічого не робити, ніж займатись пустими речами". А, тим часом, які ж дрібні й „пусті речі" трактується у нас, як державні справи, забираючи енергію, а часто й хист і залишаючи по собі лише неприємний чад. — „Дивна річ — пише той-же Плиній до свого приятеля Муніція Фундана — спитай мене окремо про кожний день, що я перебув у Римі, і я дам тобі відповідь, але з'єднай декілька днів або всі — і я не буду в стані дати жадного звіту... Кожна справа, коли її робиш, в той момент здасться важливою, але коли згадаєш, що так минають усі дні, — почуваєш їх порожнечу. Тоді говориш собі: на які дурниці я промарнував час"...

Взагалі „політика", тобто улаштування життя окремих народів і цілого людства є річ надзвичайно тяжка, складна і невдячна. Гете сказав: „людство наче тяжко хворий — кидається на ліжку й не може знайти собі місця". А Лютер „поправив": „людство наче п'яний, що їде на ослі: підопри його з правого боку — він хилиться на лівий, підопри з лівого — він падає на правий".

Отже в світовій ситуації і в українській дійсности треба добре вибирати між тим, що є справжньою політикою і поважним, конструктивним ділом, яке може заважити на долі нашої Батьківщини, а що є „пустяковими" скороминучими льокальними речами, які можуть хвилево задовольнити чиєсь дрібне чеснолюбство, яке для загальної справи залишає лише неприємний чад. „Хоробрість бере міста" але мудрість керує світом" — сказав один философ і, власне, нам дуже потрібна ота мудрість. Виступаємо нині на міжнародному форумі. Тут все мусить бути ясне, виразне, переконливе: існує міжнародній світ, існує Україна й існує Український Політичний Центр, який хоче прихилити світ до України. Чи не ясно ж, що цей Центр може бути **тільки один**, а мусить бути **сильний, авторитетний і здалека видний**. Світ не має часу, натомісць має сьогодня дуже багато клопоту і треба великих старань, великого напруження і **концентрації сил**, щоби вас зауважали, помітили, щоби нас порахували якимсь „чинником". І ось з погляду цієї справді великої політики і цих далекосяглих історичних посунень — як виглядає ота наша льокальна, дрібна розпорошеність і розтіч?...

∴

Звичайно, нам, „бідним скитальцям" в розсіяні сущим, — тяжко говорити про такі речі, як держава, державні справи, державна влада. Все це для нас ніби щось дуже теоретичне, абстрактне, нереальне. А, тим часом, в сьогоднішній дійсності — це далеко не так. Гляньте по часописах, прислухайтесь до розмов чужих політиків і Ви не раз побачите і почуєте ім'я нашої Батьківщини. У світі щось діється і питання нашої державности, а тим самим і питання нашої політичної організованости, нашого політичного центру чи репрезентації — не такі-то вже теоретичні й абстрактні. Більше того, — правду мають ті, які кажуть, що політично Україна має бути підготовлена, вибореня тут, у вільному світі, а за залізну заслону ми вже мусимо прийти з „готовою Україною".

Одначе, поки так, то справа виглядає зовсім поважно і питання існування чи неіснування, праці чи бездіяльности нашого політичного центру — набирають найповажнішого значення. І в цьому випадку, — властиво, наше ставлення до існуючого нині Державного Центру мусить бути основно переглянуто. Не закриваймо від себе дійсности: багато наших людей цілком легковажать собі цю інституцію, не надаючи їй майже жадного значення, інші „для годиться" ставляться льояльно, фактично нею не цікавляться, певні групи є в перманентній деструктивній опозиції, бажаючи Державний Центр повалити чи, принаймні, його працю унеможливити і, нарешті, широкі маси, які, за своєю працею на кусок хліба і за віддаллю, взагалі дуже мрачно собі цілу справу уявляють.

А, між тим, таке трактування річи може нас **дуже дорого коштувати: аж до програ нашої державности взагалі.** Не беремося наш існуючий центр за всяку ціну обороняти: має він безперечні хиби як у своїй конструкції, так, можливо, і в персональному складі. Але треба собі здати справу, що головна небезпека не в тих чи інших вадах існуючого Державного Центру, **але в нас, в нашім ставленню до того Центру.** Його можна обезсилити безконечним поборюванням, — але можна навіть вбити ніби-то „беззастережною", але бездушною льояльністю. Бо наш Державний Центр, як і всяка друга національна інституція, потребує чогось іншого: Заінтересування його життям, його працею, плянами, проєктами, його можливостями, хибами й досягненнями.

Може і мусить бути критика і навіть гостра критика, але одночасно мусить бути **співпраця: бажання допомогти** — словом, ділом, доброю радою, матеріяльними засобами.

Державний Центр є найвищий репрезентант нашого національного життя, але разом з тим, це апарат, де має скупчуватись і перетворюватись в діло народна воля, народна енергія, творчість, національний ентузіязм. Національний політичний центр — у кожного народу, а у нас особливо — це незамінимий інструмент у творенню нашого сучасного і великого майбутнього.

Велика справа українська, широко розкинулась вона по світі, багато людей ідейних, здібних, талановитих, відданих працюють біля неї. Але все це енергія, праця, всі надбання і здобутки, мов дрібні струмики, мусять вливатися у сильний, могутній потік, що його вже не можна зігнорувати на мапі світу.

А цим потоком є: **наш Національний Державний Центр.**

Д-Р В. ҐАЛАН

ЗУАДК в Дії

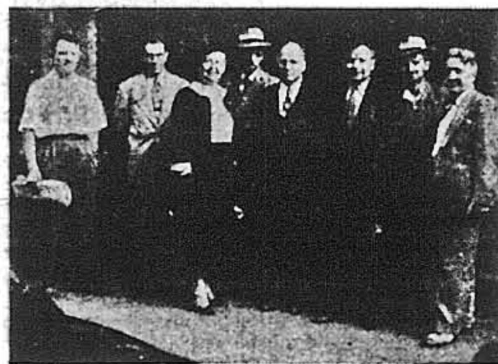
10)

Висновки.

Конкретними, хай і далеко ще неповними даними про працю ЗУАДКомітету на тлі української скитальської дійсности в Европі виявлено недвозначно рішальне значення цього Комітету для все ще великої еміґрантської української спільноти в Европі і під кожним оглядом: матеріяльним, правним, моральним, громадським. З жалем треба ствердити, що цього факту у нас не тільки не доцінюється, але часто взагалі іґнорується. Ми часто „робимо велику політику", ми плянуємо і багато говоримо, бо це далеко легше, ніж звичайна, щоденна, але конкретна робота, що єдина може створити базу теж для великих історичних діл.

ЗУАДКомітет має причину до такого твердження. Усім ще в живій пам'яті ця навіть на американські обставини небуденна кампанія, що її розгортав ЗУАДКомітет кожночасно то в допомоговій то в переселенчій акціях. Мільйонова матеріяльна допомога скитальцям, десятки тисяч переселенців та далеко недоцінюваний моральний капітал для української справи, здобутий справді мозольною працею ЗУАДКомітету і його свідомого членства, говорять самі за себе. Але завдання ще далеко не закінчені, праця ще далеко не завершена, можливості ще далеко не вичерпані. І не тільки у зв'язку з теперішніми потребами, але й майбутніми вимогами. Зіставлення цифер і фактів сьогодні безсумнівно доказують, що не тільки цей моральний і навіть політичний капітал, що його здобув ЗУАДКомітет для української справи своєю працею, але навіть чисто конкретні вартості в грошах чи продуктах для допомоги потребуючим переходять далеко те, що на ті цілі могло дати американсько-українське громадянство. Навіть конкретно беручи, ми можемо твердити, що труд і жертвенність нашого загалу на цілі ЗУАДКомітету та виявлена йому моральна підтримка „виплатились" стократно. Ми були б поганими господарями, якщоб не зробили з цього відповідного висновку. Кожний бо український доляр, пожертвуваний на працю ЗУАДКомітету, помножується часто кількакратно тими здобутками, що їх ЗУАДКомітет досягає власне для української спільноти і української справи. Пожертви на працю ЗУАДКомітету це найкраща і найпевніша інвестиція народного гроша і це не є голословна фраза, але доказана фактами істина.

Іншим разом я вже забирав слово на тему завдань ЗУАД Комітету, що їх можуть йому накинути майбутні події. Ми всі прагнемо миру, але ми мусимо рахуватися з можливістю війни, бо з нею рахується наша країна і всі нації світу. Ми вже сьогодні мусимо про таку евентуальність думати і на неї приготовитись, бо цим ми в тій рішальній хвилині могли б зробити велику прислугу нашій американській країні і її справі та дати відповідну допомогу нашим українським братам в Европі, що на такий випадок цеї допомоги більше ніж потребували б. Наша передбачливість сьогодні може вже завтра зменшити терпіння і врятувати життя тисячам.

ЗУАДКомітет докладає всіх зусиль, щоби постійно держати наш загал в курсі його справ. В тій цілі час до часу відбуваються окремі пресові конференції, на яких представники ЗУАДКомітету виясняють представникам нашої преси всі актуальні проблеми Комітету. На фото: учасники такої пресової конференції, що відбулася в приміщеннях ЗУАДКомітету у Филаделфії дня 1-го жовтня 1950. Зліва до права: Б. Катамай („Америка"), І. Кедрин-Рудницький, п-ні Олена Лотоцька („Наше Життя"), А. Драган („Свобода"), д-р В. Ґалан (ЗУАДК), д-р М. Стахів („Народна Воля"), Б. Кравців („Новий Світ"), д-р Р. Криштальський („Народне Слово"). Світлив д-р О. Соколишин („Національна Трибуна").

Ми доростемо до великих проблем, як вмітимемо виконувати кожночасно наші щоденні обов'язки та передбачувати можливість їх дальшого розвитку. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет є величезним надбанням і великою цінністю не тільки нашої американської української громади, але й цілого українського народу. Бережімо ту цінність, розбудовуймо цей народний скарб, що в сумі наших загальних зусиль може стати фундаментальною цеглиною в будові того величнього храму, що називається: воля, мир, добробут і щастя. (Кінець).

Федір Кранка

Ловці Ді-Пістських душ

2)

(Докінчення).

Свого часу большевики були понаселювали в ДП-таборах своїх агентів з певними доручениями. Ці особи вдавали, що вони також люблять свободу і ніяк не згідні з диктатурою червоної Москви та нищоко провадили свою „місію". Ось, наприклад, двоє таких Борька і Ніна Любомирські, з Брауншвайгу, Німеччина, назбиравши прізвищ і адрес діпістів, повернулись 27. 7. 49 р. до Харкова і тепер на замовлення МВД п.ишуть листи закордон. Викликають поіменно вертатись на „родину", обіцяючи всі блага спід „сонця сталінської конституції".

„Побували і на базарах, сила фруктів, овочів молока, сметани, м'яса, ну всього в крамницях всього повно. А які радіоприймачі! Я таких красенів ще не бачила (багато ти ще чого не бачила — Ф. К.)! А Борька ввесь час стовбичить біля мотоциклів". (Стор. 20).

„Всього в країні доволі: їжі, і одежі, так що непотрібно їхати ні до Америки, ні до Канади". (Стор. — 29).

Пробачте, не знайшлося з мільйона репатріянтів і п'яти душ відважних, щоб написали листа. А все робиться лише на замовлення МВД.

Про радіоприймачі й мотоциклі хай „товариші" розповідають своїм червоним холуям в Канаді та в ЗДА, може ще ті не бачили і не знають про ваше „досягнення" в техніці а ми вже знаємо. Що в країні всього доволі, — ми також знаємо що брехня, і правду кажете, що як нема, то треба їхати до Канади чи ЗДА.

Пригляньмося, хто ж ті брати і сестри, що так заможньо живуть на Україні й так сердечно просять нас повертатись. Ось їх переважно прізвища: Н. Колев, Ю. Косяков, А. Масловська, В. Целик, Н. Кузьмін, М. Шаповалова, В. Палєнчикова, А. Ликова, Л. Калашнік, А. Кривопишин, І. Захаров, С. Ізолитович, С. Хіцунов, Л. Алексеєва, Н. Головкін, С. Жерносєк, З. Капустіна, Борька, Анічка, Саша, Паша, Маня, партизани Ковпака і Федорова і інші.

І що воно за „українці" тепер там розвелись? Тяжко сказати, хто з них українець, бо і в Москві таких „українців" можна зустріти. А де ж потомки Запоріжських козаків? Тобто, дійсні українці? Чому ті не напишуть чогось? — Поїдьте, друже, в Приамуро-Байкальський Край; і там, як довго їхатимете поїздом, так довго, по обидва боки залізниці, рябіють скелі, пообписувані, зверху вниз, іменами в'язнів — українців. Роками карбуються там імена, кров'ю пишуться, а доші змивають і на тому місці карбуються нові, репатріянтські. І хто скаже скільки їх там? І чи історія про це знатиме? Ні, так довго не знатиме, як довго існуватиме червона деспотія.

Большевики далі пишуть, як то, ніби, зустрічають повороттів на Україні. Приклади:

„Повертаючись додому з гіркої неволі, юнаки та дівчата з першого полустанка рідної країни ніби чули голос усього 200-мільйонового народу: „Добро пожалувати!" (Стор. — 33).

„Кривий Ріг! — гукають товариші у вагоні. Віктор (інвалід) побачив через вікно знайомий вокзал, натовп людей на пероні, оркестр, силу-силенну квітів. Невже це зустрічають його з товаришами. Так, ось транспаренти з написом: „Добро пожалувати, дорогі співвітчизники!" (Стор. 53).

„Десна — це річка їх дитинства. Після купання посідали під верби дівчата відпочити. До рідної Євминки залишилося ще п'ять кілометрів. Як зустрінуть друзі? І ніби у відповідь на їх думки здалека долинула музика, і на курному шляху дівчата побачили багато людей: це Євминка вийшла зустрічати їх." (Стор. — 33).

Чистісінька брехня. Дівчата йшли, певно багато кілометрів, бо п'ять ще лишилось, і потім ім вийшли з музикою, в чому ж вони, як знали про дівчат, не послали по них підводи („передову техніку" СССР — Ф. К.), щоб привезти? Немає логічности. Чому 200-мільйоновий народ? Чому „добро пожаловать" (замість українського: „Добра бажаємо")? А де ж та Україна, згадана на початку брошури?

Нема — все „єдиное" і на „общепонятном".

Що большевики пишуть про піклування над дітьми:

„Ось спить світловолоса дівчинка. На білому простиралі лежить її ліва рука, на якій витатуювано №61776. Це Соня Жерносєк. У другої дівчинки на руці видно №65754, у третьої — №61957. Це Зіна Капустіна. (Стор. — 56).

„Діти, що недавно прибули з таборів, ніяк не можуть звикнути до великої кількості подаваної тут їжі (? — Ф. К.)"...

... Коли до дітей (з Німеч.) хтось звертається вони витягують руки по швах і на всі запитання боязливо відповідають „есть"!" (Стор, — 56,57).

„Діти-сироти, батьки яких загинули у фашистській (а найбільше в комуністичній — Ф. К.) неволі, виховуються в дитячих закладах України справжніми патріотами Батьківщини". (Стор. — 58).

„Діти — радість Батьківщини. СССР — єдина країна в світі, де діти, залишившись без батьків і матерів, не почувають себе сиротами. Батьківщина, немов мати, гараче любить і береже їх". (Стор. — 55).

Чорним по білому написано: 1. Якої нації діти знаходяться в санаторіях України. 2. Як поводяться комуністи з українськими дітьми, до того і голодними. 3. Що „сироти — це радість Батьківщини", то це стовідсоткова правда. Бо основне знищити батьків, а дітей тоді легше можна виховати на яничарів, що берегтимуть сліпо „неделимого общества" — СССР.

Далі з брошури можна довідатись, як засмічується і українська мова большевиками. Ось ті „перлини":

„Базар, учоба, подругу, Кривого Рога, паспорт, глава сім'ї, здраствуйте, добро пожаловать, подвиги труда і інш."

Звернемо увагу на лист Марії Білоус, котра „нібито пише, до своєї сестри Галі в Бельгію:

„... що згинуло в війну, то вне справили. Я роблю в колгоспі, і маємо усього вдосталь. Я виробила 300 трудоднів і ... (Стор. — 27).

Цього досить. Як тяжко виробити той трудодень (а він щороку росте), то я й сам знаю, бо працював свого часу в колгоспі також. А от скажіть, будь ласка, якщо відняв 52 дні недільних в рік і 4 дні свят (2 в жовтні і 2 в травні) — разом 56 днів, то чи не мусила М. Білоус (жінка) працювати і літо і зиму по шість днів тижнево круглий рік? А де ж її відпочинок? Для чого ж та конституція з правами? (Це, між іншим, під увагу червоним „товаришам" в Канаді і ЗДА, що так хотіли б мати ті права).

А ось кілька пустоплиток — принадливих „гачків", на котрі здебільшого чіпляється, так звана, „прогресивна риба". В дійсності це тільки блискуча облуда, під котрою криється стогін мільйонів рабів в комуно-кріпаччині:

„Немов зачарований ходив він по Москві: ось вона — столиця столиць, сонце світу" і т. д. (Стор. — 36).

„Тут слово Людина звучить гордо і пишеться з великої літери. Велика Радянська Конституція — історична хартія народів — освітлює щастям і радістю життя радянської людини". (Стор. — 18).

„... п'ю за колгоспний достаток, за батька і ратівника нашого Сталіна, що вищим орденом нашого вождя Леніна нагородили мене, що я рівна серед рівних, вільна серед вільних, найщасливіша серед щасливих людей, радянських людей". (Стор. — 63).

Червоні сатрапи! Ваша „правда" шита совєтськими нитками і скільки б ви її необплітували павутинням пропаганди, всеодно дійсність шилом з мішка вилазить. Непотрібно їхати аж до Києва, щоб переконатись: — що там діється? Досить можна знайти того нещастя й в ваших агіт.-брошурках. Про те, як ви зустрічали бувших совєтських громадян в 1945 році, ми бачили в Чехословаччині: багатьом, бувшим совєт. червоноармійцям, зв'язували руки і ноги (за „ізмєну родінє") та клали під танки, роздавлюючи гусеницями живих. (Доречі, це чехів страшно обурювало, бо вони, бачте, не розуміли ще вас). А також багато між нами є й тих, котрі були повернулись та були „ущасливлені" уже вами, і на превелике щастя, їм вдалося якось вирватись з ваших пазурів. А як доказ, то вони навіть мають посвідки, видані МВД-ом. Ото ж не дуже „турбуйтесь" нами, не розпускайте крокодилячих сліз, бо „... де б не був (український), він не може забути Батьківщину, як син не може забути матір. Він пам'ятає її степи й сади, її міста й села, багатство духовних сил народу, його гордий і непереможний дух". (Стор. — 9). Краще пильнуйте тих, щоб з голоду і холоду не вмерли, що „ущасливлені" уже „сонцем сталінської конституції". Ви обдерли і насміялися з нашої Батьківщини, а тепер ще прагнете її нашої крови. Проте, не діждете! Бо ще настане година, коли ми повернемося, і то добровільно, без заклику МВД. Повернемось в час розплати над нашим найбільшим катом — червоно-большевицькою Москвою. І ми повернемось не до „жерносєк, колєвих, алексеєвих" і їм подібних, а повернемось до своїх голодних, обдертих, заплаканих матерів і батьків, сестер і братів — убогих українців, до знедоленої, але уже вільної, України!

Федір Кранка
(бувший совєт. громадянин)

Остап Луцький — помер на засланню

Ще в травні 1950 р. дійшла до Дружини Покійного (що тепер в Канаді), болюча вістка з Рідного Краю, що на далекій холодній півночі, в архангельській лісовій тундрі (в околицях Котласа) помер в концентраційному лагері Остап Луцький. Ні час, ні місце впокою докладно не подані.

Тільки тепер передає нам оцю сумну вістку прибита горем Родина. Довго з трівогою слідкувало українське громадянство ще в дома і відтак на еміграції за вістками про долю загально люблєного і шанованого Остапа Луцького, одного з найвидатніших провідників українського н а ц і о нального життя останньої доби.

В осені 1939 р. арештували Покійного большевицькі „наїздники у Львові й засудили на заслання за Його громадську діяльність, що в ній стільки було вини, що безмір гарячої любови до рідного народу й самовідречена праця для добра і краси Рідного Краю.

Остап Луцький, це передовий представник тих учасників наших визвольних змагань, які не стали плакати на руїнах 1920-их років, тільки взялися швидко шукати засобів, якби продовжувати змагання живого народу за своє право і правду.

Народився Покійний Страдник 1883 року, як найстарший син вірного свойому народові роду Луцьких. До гімназії ходив у Самборі, філософію й право студіював на університетах у Кракові і Празі. В Мистецькому колі „Молодої Музи" віддав дань своїй високоетичній молодості збіркою поезій „**В такі хвилі**".

Мистець і звеличник краси, всього гарного, доброго і шляхетного не поринав Покійний у мріях, відірваних від важкої дійсности, що в ній змагався нарід. Свій вроджений оптимізм і молодечий ентузіязм приклав до реальної громадської праці.

З дібраним гуртом товаришів таких самих реальних ідеалістів, яким світили тоді прикладом два найбільші провідники з а х і д н о-українського громадянства: Евген Олесницький і професор Степан Смаль-Стоцький захопився завданням економічного визволення народу, як необхідної передумови близьких політичних і збройних змагань.

Одружився з донькою свойого вчителя проф. Степана Смаль-Стоцького Іриною, яка все життя була Його вірним другом і в свойій незвичайній посвяті тихим помічником. Довгий час до першої світової війни працював Покійний над організацією н а ц і о нального життя на Буковині. Від 1907-1913 редагував часопис „Буковина" та під рукою свойого тестя набирався досвіду в організації кооперативного руху буковинських українців, співпрацював в „Селянській Касі" — Союзі українських райфайзенок на Буковині (засн. 1903 р.), організації „Просвіт" і т. д.

На світову війну вийшов старшиною з 3-ма своїми братами. Якийсь час воював у рядах 95 австр. п. п. складеного з українців, відтак з політичних мотивів, як репрезентативного старшину і випробованого вже громадського діяча відрядив український політичний провід на адютанта архикнязя Вільгельма Габсбурга (Василя Вишиваного), в якого воєнну групу входили формації Легіону Українських Січових Стрільців.

В часі українських визвольних змагань був Остап Луцький начальником штабу 4-тої Золочівської Бригади, вкінці старшиною для окремих доручень при Штабі Головного Отамана.

По війні короткий час господарив на власному мастку в Волі Довголуцькій біля Стрия та приймав участь у відnові громадського і економічного життя Стрийщини, що її так гарно перед війною був підніс пок. Евген Олесницький, Остап Ніжанківський і їх співробітники. Остап Луцький намагався продовжувати їх працю. Відновив і керував філією Т-ва „Сільський Господар", був членом і основником Стрийського Повітового Союзу Кооператив. Бачучи голод сусідів-селян на убогу підгірську землю, розпаплерував свою землю на дешеві тоді гроші свій маєток і самий віддав себе в цілому громадській і зокрема кооперативній справі й обороні прав українського селянства. За Його громадську роботу, за все особисті прикмети бути все признаним до кожного любила й шанувала Його відома в краю ві свойого буйного ідеалізму молодь Стрийщини. Молодь ця й підтримала Його вибір на посла до варшавського сойму зі своєї округи.

В соймі і відтак у сенаті керував Остап Луцький Господарською Комісією Українського Клюбу. В численних промовах на Комісії і повних вибраних сойму та сенату він гідно заступав інтереси українського селянства й особливо української кооперативної організації. До Його промов заміткох не тільки блискучою формою, але змістовною аргументацією прислухувалися з увагою свої й чужинці..

В 1928 р. обрано Остапа Луцького начальним директором української кооперативної установи Ревізійного Союзу Українських Кооператив. 12 літ невтомної праці в проводі цієї осередку організації зах.-українського кооперативного руху, це найцінніший вклад Остапа Луцького в Його довголітню громадську працю. Це був вклад не тільки в матеріяльну розбудову буйного розвою зах.-української кооперації до 1939 р., **Його найбільша заслуга — це головно ідейний вклад Його творчого запалу, щирої й глибокої віри в зміст ідеології українського кооператизму, що непоборним чинником у наших національних змаганнях перемагав хоч які супротивності.**

Остап Луцький промовець „з божої ласки", поклонник двох прикметних Йому великих пасій — невпинної праці днем і ночами й щиро — говореного мистецького слова!

На кооперативних нарадах, вібраннях, курсах у глибоко продуманих словах він єднав усіх, підносив, кріпив віру нагадуючи часто — й щоб не забуті Його слова „**Де живі й свідомі люди, там і в найтяжчих умовах вдаються великі діла**". Як ніхто інший не зумів ясніше вказати, як на широкому тлі давних і сучасних діючих суспільно-економічних доктрин проявлявся багатоналійною веселкою дух і зміст українського кооперативного ідеалу.

Незабутні Його думки, розписані густо в українській кооперативній пресі: „Господарсько-Кооперативному Часописі", „Кооперативній Родині", „Кооперативній Республіці", в передніх словах до видань Р.С.У.К.

Важним у поуку поколінням було б вибрати в одно Його найкращі думки — за важкою щоденною працею вспів Покійний написати тільки дві цінні окремі книжки: „Кооперативна проблема" 1937 р. і „Сільсько-Господарський Кредит" 1938, варті не тільки своїм речово-досвідним змістом, але передусім ідейною засновою й довготрівким дорогоказом.

Д-р І. Витанович.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АСТОРІЯ Л. АЙ., Н. Й.

Коляда на народні цілі

Як кожного так і цього року, Бр. Св. О. Миколая, від. 5. Укр. Н. Союзу, на своїх річних зборах, ухвалило піти з колядою на Укр. К. К.

Колядували обос Левицькі, І. Кухарський, Г. Басараб, п-ні Марко, п. Зароквеннй, п. Василик і підписаний. Були одиниці, які говорять, що дають коляду 30 років а своєї держави ще нема. Як в якій фабриці збирають на Палестину, то дають по $30 і 40 і не питають навіть на що, а як треба дати раз у рік долари коляду, то вже є нарікання. Ми знаємо факти, що по першій війні народи здобули свої держави як фінляндці, литовці, латиші, поляки і чехи, так само і ирійці що 700 літ боролися проти Джона Була і жиди, що про свою державу мріяли поверх 1,800 років. Їхні національні групи в Америці багато допомогли для здобуття держав для своєї нації. Так само і ми, українці, як світські так і духовні, повинні всі як один стати, щоб з-під червоних катів братів визволити!

Коляду зложили такі громадяни: По $5: Середа, Кривень, Борис, Варич, Чемеринський, Антонишин, Марчук, Голембйовський Дячук, Демчук, Доцик, Кубарик, Гула, Сидор, Левицький, Череватюк, Палам, Гаврилко, д-р Валко, Граб, Заровенний.

По $3: Сенгура, Періг, Дума, Гарлов, Семусь, Домерецький, Швед, Різник, Петрина, Провода, Драла, Литвин Фігурський (мол.), Борусь, Карпура, Ничка, Грицишин, Олійник.

По $2: Чумак, Михлів, п-ні Форнеза, п-ні Бурдига, А. Борусь, п-ні Зарічна, п-ні Турчак, п-ні Комар, Подольський, Зуськo, Кук, Пшевична, Загоруйко, В. Врублевський, Р. Врублевський, Доцик, Гринишин, Дайсар, Сенюк, Мотрук, Яворський, Марко, Любка, МекКомик, Табака, Мартин, Дацишин, п-ні Командо, Опришко, Васильців, Стойколос, п-ні Вуньо, о. Басараб, А. Микитин, Гаврилець, Бугера, Якимів, Лазорчак, Ігнат, Якимецька, Фігурський (стар.), Шкопяк, Лі-щак, Гураль, п-ні Лабяк, Левенець, Олрич, Бреславський, Н. Микитин, І. Підгірний, Кунько, Климишин, П. Левенець, М. Васараб, Матіїв, Г. Варнич, Сененко (мол.), Ривак, п-ні Питак, М. Ривак, п-ні Гурин, Кухарський, Г. Васараб.

По $1: Страпонська, Рудик, Н. Н., Мех, Оппо, Гладкий, Пшеничний, Опришко, Скиба, Бошовська, Підгірна, Войтихівський, Виндах, Маланчук, Маш, Вілик, Гошдан. Решту дрібними.

Разом заколядовано $315.50. До УККК вислано $305.50. Вісім долярів було розходу, а два дол. осталося в касі.

Подяка п. Левицькому і п. Заровенному, що возили своїми автами колядників.

І. СИДОР

Вступайте в члени У. Н. Союзу

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ПІД СОВЄТАМИ

Що показала комсомольська конференція Бродівського району

Мюнхен (ІСС). — За повідомленням київської „Радянської України", в м. Броди відбулася п'ята районова звітно-виборна комсомольська конференція. На конференції про роботу комсомолу бродівського району звітував якийсь Дамаїн.

Що ж показала ця конференція?

По числу членів ВЛКСМ бродівська районна комсомольська організація, — пише „Радянська Україна" — одна з найбільших у львівській області. Проте, сільських комсомольців тут дуже мало. У колгоспах і селах району створено 24 комсомольських організації, але більшість в них малочисельні: по два — три чоловіка. В районі де вже повністю завершена колективізація, три колгоспи ще й досі не мають комсомольських організацій. Є в колгоспах району організації, які налічують по 6-10 і більше членів ВЛКСМ. Райком комсомолу не спромігся і тут налагодити роботу".

Одне слово, „всесильний" і „могучий" комуністичний партію протягом ось уже п'яти років, не вдається загнати молодь Західної України до комсомолу.

СЛАВНІ КНИГИ

Один американський мілінер купив у Британському Музеї в Лондоні твір князя Жана де Бельфор, сина Гайнріха IV. так зв. „Книгу години" з 15 сторіччя, оздоблену 300 сучасними мініятюрами за 300 тисяч фунтів.

Об'ємом найбільша книга в світі це „Чу-Чі-Ченг" — китайський словник, що складається з 5020 томів.

Перед кількома роками відкрила одна французька експедиція в Сирії найстарший словник, що складався з великого числа цеголь, які були покриті сємітськими і вавилонськими буквами. Він походить наверно із яких семи тисячі років перед Р. Хр.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КЛИВЛЕНД, Огайо

Вшанування пам'яти ген. Т. Чупринки

Заходом Українських Злучених Організацій міста Клівленду й околиці наше громадянство урочисто вшанувало славну пам'ять ген. Т. Чупринки — Романа Шухевича Великою Жалібною Манифестацією, яка відбулася в неділю, 31. грудня 1950 р., в залі Українського Народного Дому.

Точно в год. 3-тій пополудні при вщерть виповненій залі — приявних було понад 1000 осіб — хор відкрив цю Велику Манифестацію відспіванням американського гимну, по якому слідувало коротко вступне слово голови УЗО, п. В. Волянського та зарядження ним одноквилинної мовчанки для вшанування світлої пам'яти Головного Командира УПА.

Відтак проф. І. Вовчук у своїй промові дав нам образ воюючої України із гітлерівською Німеччиною та большевицькою Московією, підкреслюючи велике провідне значення в цій боротьбі УПА та її Головного Командира, бл. п. Т. Чупринки.

Опісля привітальне слово заняв представник Білоруської Громади міста Клівленду, в якому він заявив, що смерть Головного Командира УПА вони переживають так само глибоко, як переживаємо її ми. Ген. Т. Чупринка для них є таким дорогим, яким він є і для нас.

Палке слово в англійській мові виголосив др. Демкович, заповідаючи, що назвиває вже час упадку лютої московської тиранії.

По короткій перерві, під час якої переведено збірку на цілі УККомітету, слідувала доповідь ред. Я. Гайваса про український державницько - визвольний тернистий шлях, повний посвяти й героїзму цілої нашої нації.

У висліді промов ухвалили приявні повстанням із місця слідуючу резолюцію:

Безприкладна в історії боротьба, яку веде Українська Повстанська Армія проти найбільшого ворога українського народу — російсько-большевицького імперіялізму, — є продовженням боротьби, що її накинено Українській Державі в 1918 році — а яка то боротьба, в тодішньому етапі, закінчилась, при відсутності будь-якої допомоги для України з боку західніх держав, — витисненням Уряду Української Народної Республіки і її Армії на еміграцію в 1920 році.

Примінюючи фальш і насильство аж до народовбивства включно, та використовуючи незрозуміння його істоти та його тенденцій з боку демократичних держав, російський большевизм приготовив і започаткував агресію, яка загрожує вже цілому світові.

В тій найкритичнішій в історії людства ситуації, ми одноддушно заявляємо нашу повну солідарність з усіми починами Уряду, Здинених Держав Північної Америки, що змагають до побіди волелюбних народів над большевицькою Росією та запевняємо нашу льояльність до всіх ставлених нам в тому напрямі вимог.

Ми є горді з цього, що український нарід і його збройні сили, Українська Повстанська Армія, стоять сьогодні в авангарді протибольшевицького фронту та свідомі цього, що цей факт мусить затвердити за нами право рівноправности з усіми вільними народами світу.

Ми, зібрані на цьому манифестаційному вічу закликаємо всіх українців, щоб маючи на увазі жертву крови начального вождя Української Повстанської Армії Тараса Чупринки в обличчі остаточної розгри між демократичним і комуністичним світом, об'єднались, без огляду на партійні розходження, в спільнім зусиллі, що його остаточною метою є збудована на демократичних засадах Суверенна та Соборна Україна.

У мистецькій частині хор під дир. проф. Панаса відспівав „Коли ви вмірали", „Гей степами" та „Думу".

Хорові точки були переплетені рецитацією п. Володимири Кавки та декламацією п. Я. Чухрак.

Манифестацію закінчено відспіванням національного гимну.

Під час цілої Манифестації перед портретом бл. п. ген. Т. Чупринки держали почесну стійку бувші бійці УПА.

Порядком на залі та збіркою заняті були пластуни місцевої станиці.

Г. Б.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

В пам'ять О. Бесараб.

Злучені Товариства Жіночих Організацій на східній стороні міста Дітройту то є 26, 5, 61, 31 Відділи С. Українок, Золотий Хрест, Гетьманська Організація, Тов. Просвіта, Апостольство Молитви, Сестриство Непорочного Зачаття, улаштовують дня 11 лютого 1951 р. в годині 4-тій в Укр. Хаті на Грейлінг, Гемтремк, Святочний Концерт в пам'ять трагічно погиблої бл. п. Ольги Бесараб. Проти української держави, яка повстала на руїнах царської Росії й Австрії, пішли натупом два могутні тоді імперіялізми польський та московський. Східна Україна попала у власть московських большевиків, Західну Україну загарбали поляки. Як це буває все і всюди в таких невідрадних обставинах сум і зневіра огорнули наш нарід. Але жива нація, яка не хоче добровільно зійти з історичної арени, знаходить нові способи продовжування боротьби за своє визволення, відповідно до часу та обставин. Це й причина, чому повстала на Західній Україні підпольна Українська Військова Організація. Курієром або звязковим між центром та клітинами в краю підпольної організації була покійна Ольга Бесараб, яка попала через те в польську тюрму у Львові. Поляки знали, що вона багато знає про УВО у Львові та по містах в краю. Польській поліції залежало на тім, щоби таку небезпечну організацію викрити і знищити. Покійна Ольга Бесараб відмовилася щонебудь про організацію сказати, хоч поліція уживала тортур. По трьох днях тортур зломили її тіло, то є 12 лютого 1924 р. її ганебно вбито. Але дух її остав незламний. Ворог не довідався від неї нічого. Ольга Бесараб це світлий приклад вірности, самопосвяти та незломности людської волі.

Злучений Комітет.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Збори Т-ва ім Т. Шевченка від. 349 відбудуться 11. лютого ц. р. о 2-ій год. пополудні в домі Лісного. На річних зборах вибрано такий уряд: І. Шегера, предс., Л. Мартинчук, кас., М. Лісний секр., П. Стрілець і Д. Федина контролери. — М. Лісний, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Повідомляється членів Тов. ім. Тараса Шевченка від. 176, що річні збори відбудуться 10. лютого, в суботу, в год. 7. вечора. Збори спізнено, бо не було залі, тому проситься членів і членкинь явитися на ці збори, бо є важні справи до вирішення, а теж буде вибір уряду на рік 1951. Члени, що не прийдуть на ці збори і не заплатять вкладок, будуть суспендовані, бо секретар не буде ходити по хатах за вкладками. Збори будуть в Укр. Нар. Домі на Кенвуд Евеню в новій галі. — За уряд: В. Зелінка, предс., П. Бабяк, секр.

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє всіх членів і членкиць, що на загальних зборах, котрі відбулися 12. січня 1951 р. вибрано такий новий уряд: Р. Почтар, предс., О. Тіцький, заст., П. Телешевський, кас., Р. Федірка, заст., Т. Соколовський, секр., В. Скоцен, заст. Контрольори: С. Дзера й І. Геба. Надзирателі хворих: П. Ріб і П. Тіцький. Так само повідомляється членів, що збори відбуватимуться в другу суботу по першім в галі, де звичайно, але з важної причини, збори цього місяця відбудуться в неділю, 11. лютого, в год. 2:30 пополудні. Проситься членів явитися на час і платити свої вкладки точно кожного місяця на зборах, бо секретар не може ходити по хатах і збирати вкладки. Довгуючих членів проситься вирівнати свої залеглости. — За уряд: Р. Почтар, предс., П. Телешевський, кас., Т. Соколовський, секретар.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Тов. Український Клюб Поступовий, від. 70 повідомляє всіх своїх членів, що на річних зборах 28 січня вибрано такий уряд: Н. Костик, предс.; І. Патулик, касієр; В. Кушнір, секретар. — Контрольори: С. Костів і І. Рудакевич. Збори будуть відбуватися так, як раніше: у першу середу по десятім, в год. 7.30 вечером в Укр. Н. Домі при Фліт вул. — Річні збори ухвалили, що кожний член має платити свої вкладки кожного місяця і не може затягати довгу. Хто не може прийти на збори, то хай пішле когось з родини або знайомих, щоб заплатити, або післати поштою Мові Ордер, Пост Нот або чеком. Теж можна платити наперед за кілька місяців чи річно, але деякі члени мусять позбутись старої звички, щоб не чекали аж той час перейде, і як секретар напише, бо Товариство не буде за німого платити. Тому кожний член повинен дбати і пам'ятати за своє і своєї родини обезпечення і платити свої вкладки точно в означений час. — Секретар не є обов'язаний і не буде ходити по хатах збирати вкладки. На цих зборах кожний член має заплатити свою вкладку за місяць лютий, а довгуючі члени мають вирівняти свої вкладки. Хто не застосується до ухвали річних зборів, буде суспендований. — За уряд: В. Кушнір, секр. — 204 Virginia Ave., Jersey City 4, N. J.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. Сокіл, від. 336, відбудуться в неділю, 11. лютого, в годині 1-ій пополудні, в Укр. Народнім Домі. Проситься всіх членів прийти на збори. Подається до відома всім членам, що на річних зборах вибрано такий уряд на рік 1951: предс. Г. Степанек; заст. предс. С. Постолюк; фін. секр. Г. Кісіль; рек. секр. Я. Дзядига; І. Городинський і Олена Степанек, контр. комісія; надзирателі хворих М. Лещишин, і М. Матійшин; делегати до Злуч. Організацій Г. Степанек іГ. Городиський; прапорщики А. Садовський і Стахів. Щомісячні збори будуть відбуватись завжди в другу неділю в місяці. — За уряд: Я. Дзядига, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МИШ. — Тов. У.Н.Союзу, від. 292 подає до відома усім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю 11-го лютого о год. 1:30 пополудні в галі Укр. Нар. Дому при 4655 Martin вул. На ці збори проситься усіх членів, бо маємо вибрати урядника до важної функції. Члени, що не заплатили в січні, повинні зрозуміти, що обезпечення є тільки тоді важне, як вкладки заплачені, бо на кредит обезпечення нема ніде. Отже проситься усіх, що не заплатили, прийти на означений час і заплатити належитість. — І. Форись, предс.; П. Кізел, секр.; М. Гузиляк, кас.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори членів Т-ва „Дністер" 361 відбудуться в суботу, 10. лютого ц. р. о год. 8-мій вечорі в домівці Капеліонських Ветеранів 33Е. 7 Str. New York City. Тому, що є важливі справи до обговорення й вирішення, проситься членів прибути на збори численно. —"Управа Т-ва „Дністер" М. Малетич, предс.; В. Варагура, рек. секр., П. Кучма, фін. секр., Н. Левкович, касієр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Товариство „Мир" від. 324, повідомляє всіх членів, що з огляду на вибір касієра відбудуться надзвичайні місячні збори 10. лютого ц. р. о год. 8 вечорі. Збори і вибір касієра відбудуться без огляду на скількість присутніх членів. При цій нагоді управа Тов. „Мир" просить всіх членів вирівняти всі залеглі вкладки з попер. року включно з вкладкою за м. січень ц. р. Поза тим є деякі інші важні справи до полагодження. Просимо дуже явитися на збори. — Управа: М. Гороховський, предс., П. Максимович, касієр, І. Струк, секретар.

CLEVELAND, O.—St. Basil Society, Br. 364, will have its regular monthly meeting Sunday, February 11, 1951 at 2 P. M. sharp at the Ukrainian Home of the East Side, 3161 East 93rd St. off kinsman Rr. We ask all members to attend this meeting — important issues to be discussed. At the annual meeting the following officers were elected for the year 1951: H. Kukiz, Pres.; J. Stoika, Rec. Secr'y; S. Kraft, Treas.; E. Bilecky, Fin. Secr'y.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія, від. 379 повідомляє всіх членів і членкиць, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю 11 лютого, о год. 12. вполудне в Домі Відд. У. Н. Союзу, 845 N. Western Ave. Проситься всіх членів прибути на час, бо є важні справи до вирішення. — За уряд: Г. Бобик, предс., М. Семків, кас., В. Пилипів, секр. 849 N. Leavitt str..

ГЕМТРЕМК, МИШ. — Тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94 повідомляє, що перші загальні збори з новим урядом відбудуться у неділю February 11, 1951 — 1:30 P. M. в залі 2376 Grayling st. Hamtramck, Mich.. Кожний член повинен конечно прибути на ці збори. — І. Чубка, рек. секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Т-во Українська Січ, від. 59 повідомляє своїх членів і членкиць, що на місячних зборах відбулі вибрано такий уряд на 1951 рік: Я. Підлуський, предс., В. Венгранович, заст. предс., Н. Варій, касієр, Ю. Добуш, заст. кас., М. Галькевич, секр., А. Манюк, заст. секр. Надзирателі хворих: І. Новак і І. Дудак. Контр. Комісія: М. Мандрона, Т. Слипінський і С. Левкович. Трестісі: Д. Чернявський і І. Новак. Збори товариства відбуватимуться кожного місяця в другу суботу по першім, в У. Н. Домі під ч. 517 Hallet st. Bridgeport Conn. М. Галькевич секретар, Тел. 7—9858. Адреса секретаря: 179 Cornwall st. Stratford, Conn.

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні збори Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219, відбудуться в суботу 10. лютого в год. 7-мій ввечорі, в Укр. Правосл. Галі 675 Савт 19 вулиця. Проситься членів платити свої вкладки на зборах, бо на те є місячні збори кожного місяця в другу суботу по першім, щоб члени полагоджували на них союзові справи. — Г. Дорошенко, предс., А. Баран, кас., А. Мудровський, секр.

БАЛТІМОР, МД. — Бр. Пресвятої Тріци, від. 320 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 11. лютого о год. 2-ій пополудні в Укр. Нар. Домі — 3101 O'Donnel Str. Просимо всіх членів прибути на час, і вирівнати свої вкладки. Маємо теж і інші важні справи до вирішення. — Уряд відділу 320.

ЛУДЛОВ, МАСС. — В дні 10. грудня 1950 р. відбулися річні збори У.Н.С. від. ч. 253, на яких вибрано нову управу в такому складі: П. Хомин, предс., М. Пукіш, кас., В. Оренчук, секр. Адреса нового секретаря: W. Orenczuk, 46 Oak So. Ludlow, Mass.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Ап. Петра і Павла від. 220, відбудуться в суботу в год. 7:30 ввечорі, 10. лютого, в місці де звичайно відбуваються. Проситься всіх членів прибути. Довгуючі члени повинні вирівняти залеглі вкладки, бо інакше наразяться на суспензу. — Г. Гарасим, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збруча від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 11. лютого в 2-ій год. пополудні, в Укр. Гор. Клюбі 608 Вест Лакавання Ев. Рівно же пригадується всім членам, щоби старалися платити вкладки кожного місяця і на час. — За уряд: О. Запоточний, Р. Рубльовський.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ від. 59 повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що місячні збори товариства відбудуться в суботу 10. лютого 1951 р. в У. Н. Домі під ч. 517. Галлет вул., точно о год. 7:30 ввечорі. Взиваться всіх членів прибути на час. Старий уряд передасть урядування новому урядові, а тоді відбудеться його заприсяження. Тому всі нововибрані урядники повинні прибути на збори. — За уряд: Я. Підлуський, предс., Н. Варій, кас., М. Галькевич, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. — Тов. Укр. Січ, від. 182 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 11. лютого в год. 2-гій пополудні в парафіяльній галі 45-47 Гоуп Евеню, Пасайк, Н. Дж. Проситься членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени повинні явитися та вирівняти свої належитості. — М. Філь, предс., В. Палюх, кас., Г. Яськів, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Сестр. Благовіщення, від. 125 повідомляє членів, що сходини відділу відбуваються два рази в місяць, а саме: в парафіяльній галі св. о. Николая при Оклей й Райс вул. в другу неділю кожного місяця о год. 1-шій пополудні, і в Союзовім Домі в третій понеділок кожного місяця від год. 7:30 до 9 вечорі. З огляду на це, просимо членів платити членські вкладки і полагоджувати справи в вище означених часі і місці. — П. Боднарчук, предс., П. Яворська, касієр, І. Подолак, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 28. січня 1951 помер по короткій недузі
ГРИГОРІЙ КАГАНЯК
член Тов. Запорозька Січ, від. 283 У.Н.Союзу в Оборн, Н. Й. Покійний полишив в смутку дружину Анастазію, одну дочку та сина Івана, про його родині дістали недавно повідомлення, що він пропав в Кореї. Поховано його з укр. кат. церкви св. Петра і Павла, дня 1-го лютого. — В. Н. П.!
П. Вільчинський, секр.

Дня 27 січня 1951 р. помер у 55 році життя
ВАСИЛЬ МРУЧОК
Член Тов. Запор. Січ, від. 155 У.Н.Союзу в Перт Амбой, Н. Дж. Покійний вступив до У.Н.Союзу в 1921 р. Був добрим членом і не жалував ніколи жертви на добродійні цілі. Оставив в смутку жінку Агафію, доньки Марію, Анну, Ольгу і Катерину, синів Степана і Володимира. Похорон відбувся 30. січня з дому жалоби до укр. греко-кат. церкви Непор. Зач. Пречи. Діви Марії при участі знайомих і кревних. Тлінні останки поховано на грекокат. цвинтарі в Перт Амбой, Н. Дж. — В. Н. П.!
М. Чумер, секр.

Дня 18-го грудня 1950 помер у 70-тім році життя в Талена, Флорида
СЕМСОН ШМІГЕЛЬСЬКИЙ
член Т-ва Українська Січ, від. 59 У.Н.Союзу в Бриджпорт, Конн. Покійний походив зі села Ферлеївка, золочівського повіту, Західна Україна. До У.Н.Союзу вступив 1917-го року. Полишив в смутку дружину Анну, дочку Гелен а теж двох синів по другім подружжю. Тіло перевезено до Бриджпорт і тут відбувся похорон 24 грудня 1950 р. при участі членів Т-ва і знайомих до грекокат. церкви св. Івана Хрестителя. Похоронено його на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорд, Конн. — В. Н. П.!
М. Галькевич, секр.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Ю. Н., Ню Йорк, Н. Й. — Ваші мовні завваги одержали. Дякуємо. Дуже слушні.

Р. М., Ню Йорк, Н. Й. — Годимось з Вами, що наголовок „Хор „Думка" на Вечорі Американських Скавтів" був вірніший. Правда і та, що „Джемборі" це назва на з'їзд скавтів з цілого світу, хоч в американській пресі ми вже зустрічали цю назву теж і при інших з'їздах, обмежених до одної території.

Г. К., Шікага, Ілл. — Чому Ви посилаєте свої завваги в справі „Листів з Америки" до нас, коли „Камон Кавнсил", який виготовляє ці статті, просить, щоб до нього писати. Можете писати і українською мовою, очевидно добре передумавши кожну заввагу.

ТАРЗАН, ч. 2527. Чи магари вигинуть?

Був плян, щоб Ггак узяв на себе шкіру Сагота і випроводив Іннеса й Перрія як невільників з Путри.

„Як жіноча порода" — сказав Перрі, „магари народжуються штучно"... „...оця книжка містить формулу, як це дістьсь! Ми візьмемо її з собою" — продовжав Перрі — „а тоді магари перестануть існувати".

Накривши шкірами свої обличчя, Іннес думав, що Ггак, як сторож, зможе їх перевести...